

אָנִי מְנוּי וְתִיק עַל אֲכֻזָּבוֹת
אָנִי מְנוּי וְתִיק עַל אֲכֻזָּבוֹת
הֵן נוֹחֲתוֹת אֶצְלִי בְּדַאָר הַנִּכְנָס
בְּקֶצֶב דֵּי קְבוּעַ –
פְּעַם-פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ,
גְּלוּיּוֹת אוֹ עֲטוּפוֹת,
נְעֻרְמוֹת בְּמַגְרוֹת הַלֵּב שְׁלִי בְּרִבְבוֹת.

יֵשׁ גַּם אֲכֻזָּבוֹת שֶׁנִּמְסְרוֹת אִישִׁית
בְּהֶבֶל פֶּה
בְּיוֹם סִגְרִיר, בְּיוֹם יָפֶה,
לְצַד פְּרוּסָה שֶׁל מֵאֶפֶה וְכוּס קֶפֶה
וְעַם חִיוֹךְ רָפֶה –
שָׁבָא לְבָכוֹת.

וַיֵּשׁ – כָּל הַשְּׁתִּיקוֹת שְׁלֶךְ.
קְרוֹת וּמְעִיקוֹת,
צוּרְמוֹת וְאַרְכוֹת,
קוֹרְעוֹת אֶת עוֹר הַתֶּף שְׁלִי.
כֵּן, הַשְּׁתִּיקוֹת.